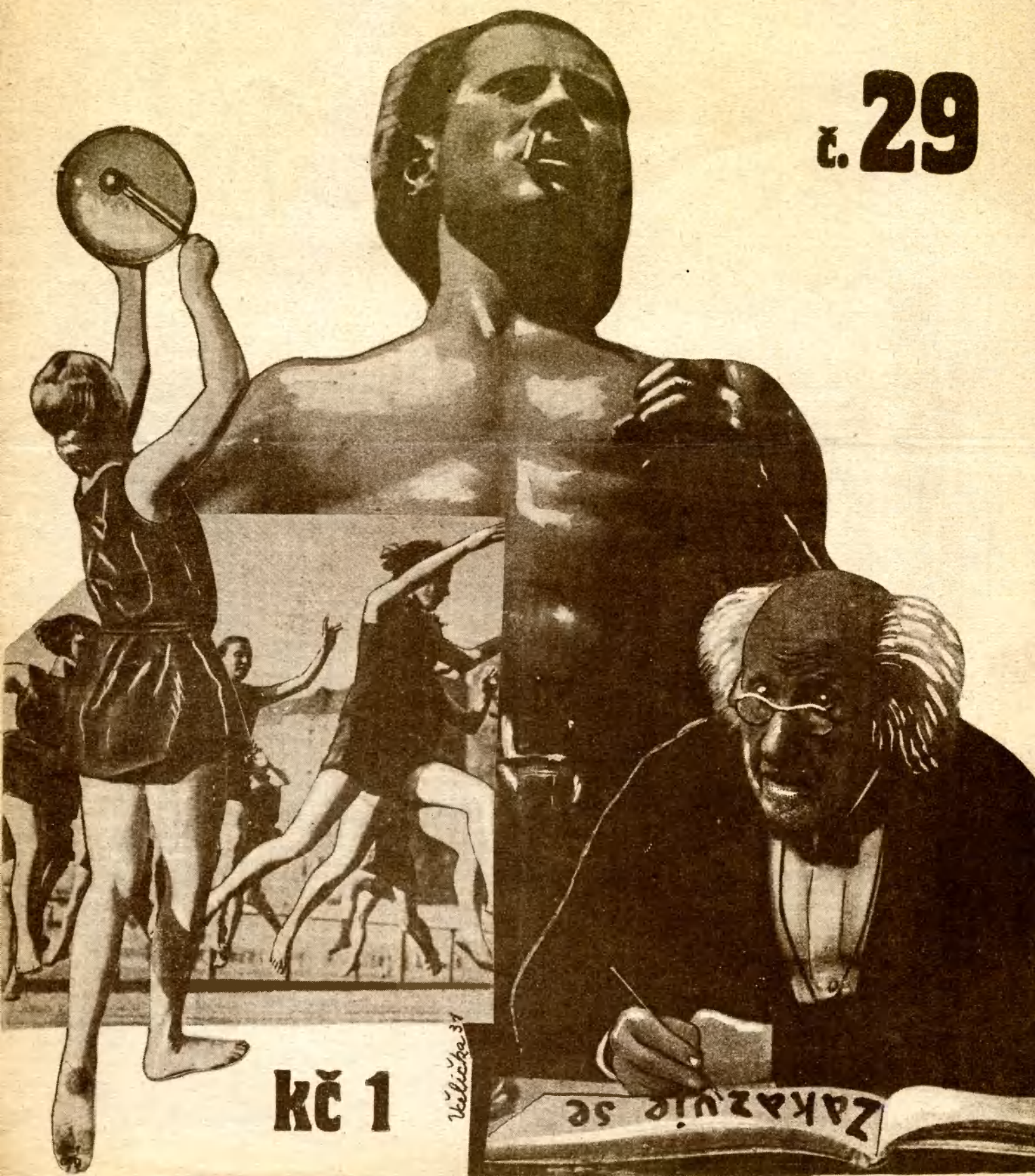

tramp

č. 29

kč 1

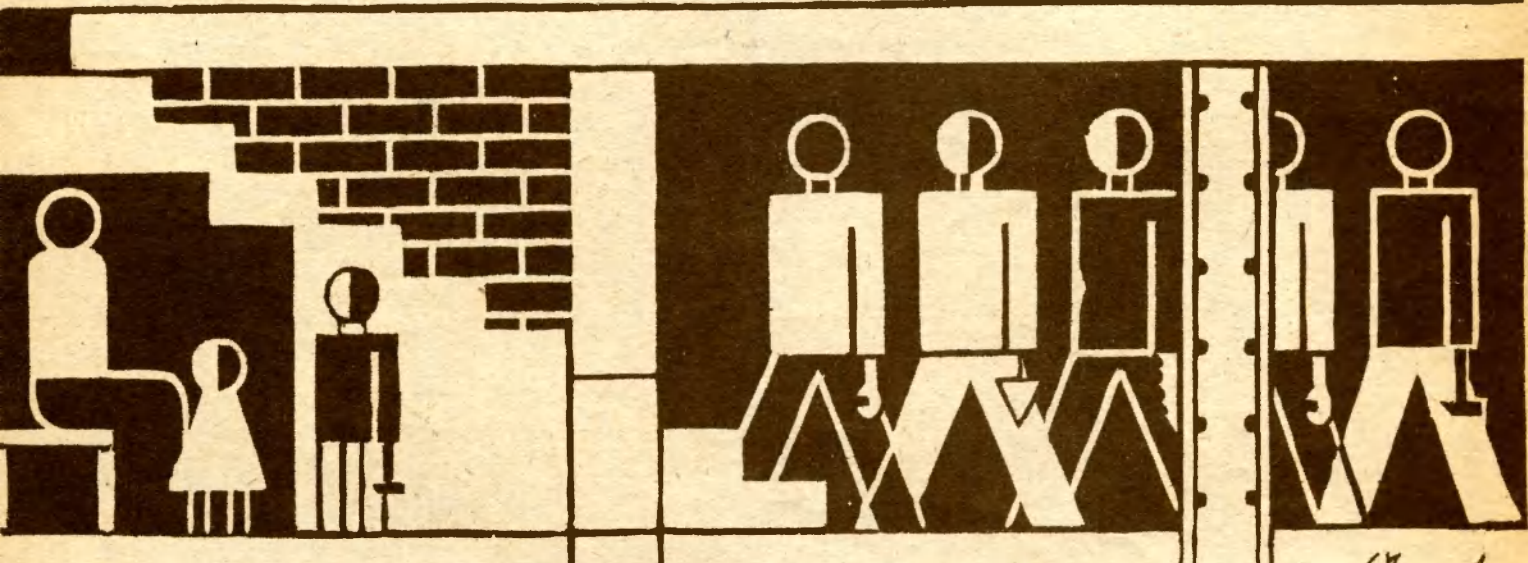
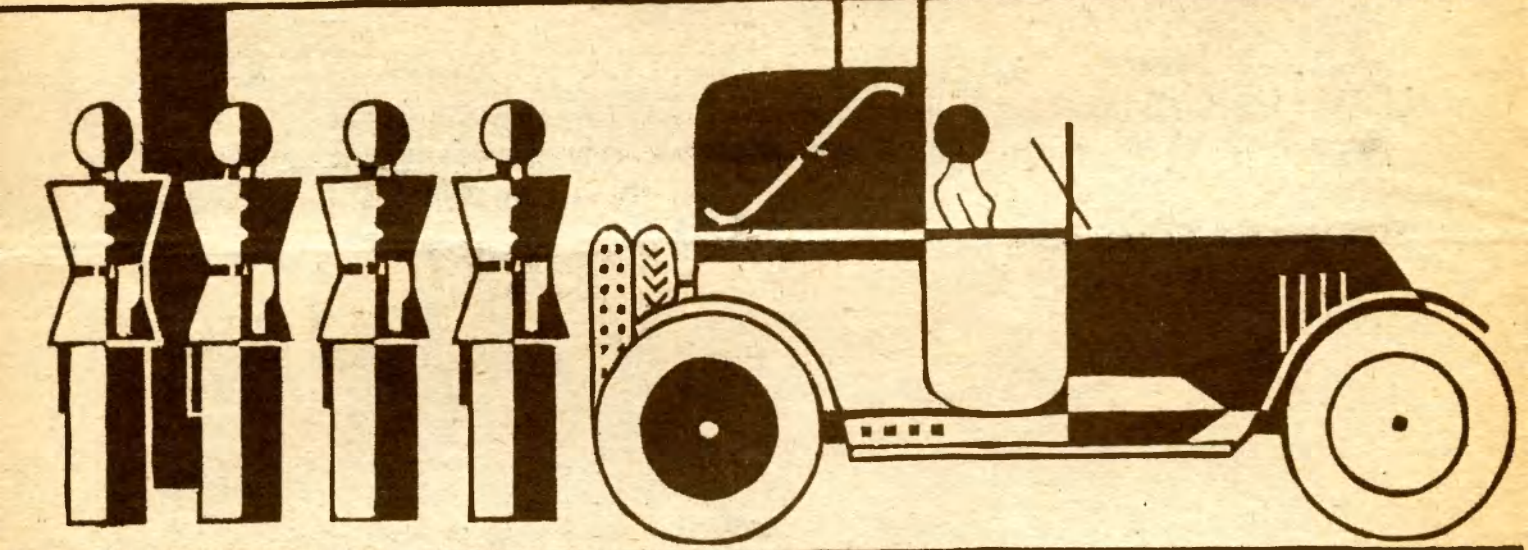
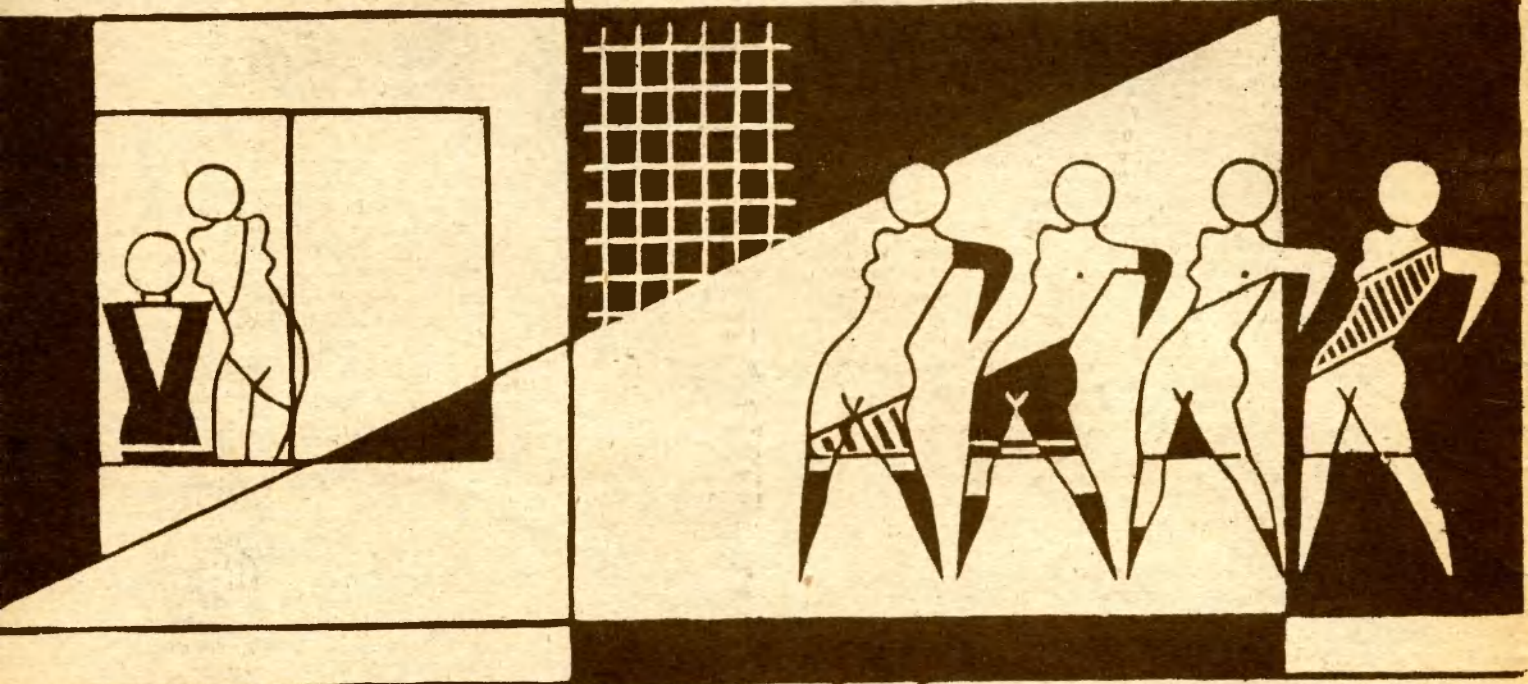
Velická 31

ZAKAZUJE SE

pad'ourský weekend

pad'ourské bary

z vašich mozolů!

Olomky

postaviii boudu novou, libivějši

Tak, milí trampové, už nebude v Československu předvojenská výchova mládeže. Ještě nedávno takové nadšení a najednou konec, jako když utne. Ještě nedávno mluvil pro předvojenskou výchovu mládeže „zástupce Krista na zemi“ pan msg. Šrámek, stejně jako vedoucí sociálnědemokratické DTJ, pan Humlhans, Sokolové stejně jako Orlové, fašisti svorně se „socialisty“, zkrátka všichni státotvorní, viasí a vojenských dodávek milovní lidé. Mluvíli, ale nemluví. Slova o předvojenské výchově zmizela z programu našich demokratických vládců. Ne náhodou, ne proto, že by se rozpomenuli na své sliby o věčném míru a milici, ale proto, poněvadž promíuvili ti, kterých se předvojenská výchova týká, ti, kteří v posledních vojních chvílích svého mládí mají být dresírováni na execiráku, promíuvila dělnická mládež, promíuvili trampové, a posléze i sociálnědemokratická mládež řekla svým zpařouvatějším předákům, že takto socialismu rozumětí nebude.

Trampské projevy proti předvojenské výchově mládeže byly největší. Organisovali jsme je my, časopis „Tramp“, TOVy všech krajů, organisovali jsme je přes zuřivý štěkot státotvorného tisku, přes to, že páni tramppařouři z „Našich osad“ nám zuřivě spílali, psali o nás, že jsme bolševici pod komandem Moskvy. Říkali jsme: Ano, jsme takoví bolševici, že se budeme všemi prostředky bit za to, aby mládí lidí nebyli oloupeni o poslední volné chvíle svého mládí měšťáckým militarismem. Kluci nás pochopili, avšak současně pochopilo vládnoucí demokratické panstvo. Vzdalo se ná-

zvu předvojenské výchovy mládeže, ale nevzdalo se úmyslu zmilitarisovat mladé lidi, honit je ve vojních chvílích na execiráky. Pouze jiné jméno, ne tak okaté, pro to vynašlo. Militarisace mladých lidí má se jmenovat tělesnou výchovou. Panstvo smolí zákon o povinné tělesné výchově všech mladých lidí obého pohlaví. Tahleta nová, libivější bouda demokratického panstva trampy nezmate. Trampové prohlásili na adresu pánů Šrámků, Humelhansů, Sokolů, Orlů, skautíků a všech těch státotvorných „idealistů“:

Pánové, zaveďte si povinnou tělesnou výchovu, vy jí potřebujete. Potřebují takovou výchovu sádem obrostlí faráři, jejich rozkynuté kuchtý, páni státotvorní poslanci, pobírající několiknásobné platy z peněz vyždímaných na lidu, líni bankéři a statkáři, jejich předčasně vyžilé děti, ti všichni, kteří nic nedělají a mají se velmi dobře, potřebují prohánet své líné hnáty, aby se nedusili v sáde.

Avšak nepotřebují to trampové, mládí dělníci a dělnice, obchodní příručí, úředníci, kteří vydělávají na pohodlný život panstva. Tramping je naší tělesnou výchovou. My trávíme své volné chvíle v přírodě, pěstujeme sport, chceme žít svým životem a jsme za to honění četníky, pokutováni, zavrání.

Ne o tělesnou výchovu vám jde, páni, ale o militarisaci, zastřenou těmito slovy. Proti vaší „tělesné výchově“ povedeme rozhodný boj. Voláme k mladým lidem všech stran či organizací, aby se s námi spojili v obraně před chystaným otroctvím. Podáváme ruku všem, kdo poctivě chtějí bojovat s námi.

Jan noha:

tvá jachta se jmenuje . . .

v širokem objetí moři
oko tvé
oko tvé hoři

v horoucím objetí žen
srdce tvé
srdce tvé jen

býval jsi pirátem,
teď už jím nejsi —
jest z tebe počestný
kapitán!

máš bílou čepici,
a peníze, —
nikdo však neví,
že pašuješ aikohol
tvá jachta se jmenuje

WILSON

TĚLESNOU výchovu budou provádět bohatí v masérských salonech, chudí na execiráku. Ažin.

— *Beneš by byl šikounej presi-*
dent.

— *Proč myslíš?*

— *No, že by se vešel celej na*
poštovní známky. Děda.

Dneska se už nesmí psát P. T., pďc to znamená Pol-
tickéj Tramp. Shorty.

mládeži . . .

melodie: brüder zur sonne . . .

Mládeži, naděje vlasti,
Žižka do zbraně volá!
Umřít za viast buď nám slastí,
dejte se do Sokola!

Trampovat přestaňte všci,
tramping je odporný hnus,
jsou to samí bolševici,
vzdělanec na ně by flus!

Pařouři, jste na nás krátký
trampovat se bude dál
Kubátův trůn je už vratký
— pánové, vyklidit sál!

ZAPLATIL JSI

PŘEDPLATNÉ?

TEDY!

Za 6 hod.
vyvolám a vykopí-
ruji Vaše snímky

u Měst. Besedy

B. HEGER, PRAHA II., PUKYŇOVA 8

Mami, co je to kubát?

lord:

tulácké povídky

III.

povídka z divokého zapadu

Nizká, rozložitá budova, obsahující veskerá zařízení pro lidi i zvířata pod jedinou kolnovitou střechou a nesoucí honosný titul „llôtel“, neskýtala ničeho, co by mohlo vzbudit zvědavost. Rovněž tak ne vyhlídka. Po jednom boku dvě míle vyprahlé pouště až k zakrslým jedlím v dali, po druhém boku zdanlivě nekonečná rovina s temnými skvrnami šalvějového křovi, jako jizvy od davných ohnů. U dřevěné stěny krčil se osamělý Indian, zahalený v komisu pokrývku, hlavu měl pokrytu širokým kloboukem a Meděl tupě vpřed. U nalevny a v zakouřeném sále sedělo podél kulatých stůlů několik silných, ramenatých chlapů, ověšených výstředními pestrobarevnými šatky a huličích z krátkých dýmek jednotného tvaru. Jejich pověšené klobouky rovnaly se šíři rozvěřenému deštníku. Až do teď klidně sedící Indian nahlé sebou trhl a zvědavě se zahleděl do ztracujícího se pasu cesty. Ostatní, jim upozorněni, otočili se stejným směrem a uzerli v dalece v prášném mraku jezdců, jak pohani koně. A za několik okamžiků bylo už slyšeti bližící se cvakot podkov na cestě a po chvíli jezdec, s tvaří spěchem uzaradělou, uvázoval koně u dřevěného zábradlí.

„Jídlo a pítí pro mě a mého koně!“ hekal, otíraje si kapesníkem zpcené čelo, „zda se, že je příliš velké horko!“ Přisedl k prázdnému stolku a objednal nejlepší jídlo. Jídlo, jedná radost. A když pak hned nato si vybral

nejdražší značku vína s dokonale odbornou znalostí a hrst jemných doutníků, zauponoval i sklepníku, věčně ospalému Jimmy-mu, který se jen nerad nechal obtěžovati.

Host ujal se jídla s největší horlivostí a po každém soustu vypil vždy skoro plnou číši vína, prohlašuje s blahem co nejvážněji, že se cítí mnohem lépe; nad čímž měl ospalý sklepník zřejmě radost, ačkoli si předtím vůbec neuvědomoval, že by hostovi snad něco chybělo.

Přave když jedlík vyprazdnil poslední číši, dolehl sem zvuk tepoty kopyt a v zapětí vstoupili do salonu dva přísně hledící muži, asi třicetipětiletí. Jeden, s jízvou na tváři, měl lysé temeno s množstvím černých vlasů po stranách a vzadu na hlavě, a pod orlím nosem kartačový černý knír. Byl zapjat až po bradu v kožený lovecký kabát. Zevní vzezření druhého muže bylo rozčucnane a zaprašene; šípkoví a svízel lpěly na jeho potřhané kazačce. Z jeho tvaře nebylo lze zříti nic pro špinu, která ji pokrývala. Jen jeho modré oči se zaleskly, když obhlédly celou místnost a spočinuly na řadě lahvi nad pultem. Mezi hlukem a vřavou se jejich příchod ztratil, takže si jich nikdo nepovšiml. Muž v loveckem kabátě přelétl patravým, důstojným pohledem shromážděné a ulpěl na hostovi. Prohlédnuv si bedlivě tohoto gentlemana, broukl si něco, jakoby chtěl říci, že má podezření, že by ho chtěl někdo napaliti, ale že to nepůjde.

Dať udivenému sklepníku znamení s rukou na ustech, aby zachoval klid a rozhaliv kabát, ukázal na pestré vestě kovovou hvězdu. Šerif. Zady

k němu obrácený muž ničeho nepozoroval a klidně si zapaloval doutník. Náhle nctil na svých ramenou dvě pěsti, a než mohl cokoli pochopiti, měl spoutané ruce ocelovým dračím. Mužové, přihlížející této scéně, vyměnili chmurný úsměv uspokojení. Ne však host. Překvapeně trhnul a zaklení nasledovalo tuto akci; spousta kleteb vyřinula se z jeho úst:

„Proklatí psi! Jaké právo máte —“ „Drž hubu!“ přerušil ho vudce, „buď ubezpečen, že tentokrát nam neunikneš!“

„Máte štěstí, že jsme přišli,“ pravil k majiteli. „Už dlouhý čas sledujeme tohoto chlapíka, až jsme dostali k posile hlídku Jezdců Spojených států,“ ukázal na muže s modrými očima, který držel hostovi pod nosem ohromný colt. „Je to lupič a zloděj koní. No, teď už si ho zajistíme.“

Pak pokynul shromážděným a bledému sklepníku, vyzval hosta, aby šel první a za všemi třemi zaklaply dveře. V nastalém hluku a vřavě, jež se stupnovala, nikdo si nevsiml, že trojice odklusala směrem, kam host zprvu mířil.

A zatím co shromážděni i vystřízlivělý sklepník vzrušeně hovořili o této velké udalosti, klušali šerif, jezdec-zvěd a rozpoutaný zločinec klidně vedle sebe, spokojeně hovořice.

„No, provedli jsme to ušlechtilé,“ usklíbl se „šerif“. „ale pospěšme si. V příští stanici si vyměníme role. Ja mam taky hlad.“

A siluety tři mužů zvolna se ztracely na hrubé vozové cestě, vedoucí šalvějovým lesem.

Nad krajem snášela se lehka, šeda mlha.

díky

za deseti-
kačky

za bloky!

adm.

a co vy

ostatní?

TETKA. (T. T. K.)

Kamarádi a kamarádky, má se konat celostátní trampský sjezd?

Na posledním zasedání pražského TOVU dne 29. července bylo jednáno o sjezdu, na němž by byly zúčastněny všechny osady, každá jedním delegátem. Důvodem jsou kroky zem. úřadů v Čechách i na Moravě a Slovensku a chystaná předvojenská výchova. Jest třeba se vzájemně uradit na opatření k obraně trampingu. Nemůžeme čekat, až místo sobotního čundru ven na osadu dostaneme flinty a půjdeme na exekrác. Je třeba bránit naši volnost po celotýdenní dřině. Žádáme proto všechny osady, stojící za pražským TOVem a časopisem „Tramp“ o jejich náhled. Udejte čas a místo — ovšem takové, jež by vyhovovalo všem. Nechcete-li sjezd, udejte důvod. Výsledky budou uveřejněny.

(Poznámka redakce: Chcete-li písemnou odpověď, přiložte, holoubci, známku, neb nejsou zbytečné prase!)

Kamarádi!

Kamarádky!

Získali jsme fotonegativy ze všech čundrů Gézy Včelčky, které nám dal k dispozici ve prospěch naší tiskové akce. Nabízíme vám krásné fotografie z Malé Asie, Turecka, Bulharska, Slovenska, Francie, Německa, Severní Ameriky i odjinud. Máte příležitost obohatit svá alba, své chaty a klubovny skutečnými trampskými snímky. Ceny jsme kalkulovali co nejlevněji.

Snímek v rozměru 6½×9 cm	2.— Kč
Zvětšenina v rozměru 9×12 cm	3.— „
„ „ „ pohlednice	4.— „
„ „ „ 21×21 cm	12.50 „

Všechny fotografie budou podepsány autorem!

Holky a kluci, chataři a stanaři, objednávejte obratem. „Tramp“ je váš časopis. Pomozte nám rozvířít rozsáhlou tiskovou kampaň!

Administrace.

Kamarádi!

Jediná trampka, která smí do chaty bez oddacího listu

K dostání u firmy: B. RODOVSKÝ, Praha VII., Belcrediho třída č. 25. Filialka: Praha XII., třída maršála Focha č. 116. TRAMPKA, speciální uzená trvanlivá lahůdka k vaření, na rožni opékaná neb syrová la jakostí, na čundr neb do chaty. 10-dkg Kč 1.00. Žádejte vsude!

„Trampa“ čte celá ulice.
Masaryková Alice.

Tramp na strážnici.

— Proč jste si neočistil obuv? Dole je přece tabulka!
— Na to já nic nedám, na dveřích máte napsáno „Nezavírat!“ a zavřel jste mě už kolikrát. Shorty.

— Pane trampe, proč je ten kozel tak hubený, když jsou ty kozy tak tlusté?

— Pane farář, kdyby voni měli všechny ty kozy vobsiuhovat a žrát při tom jen trávu, tak by taky ubyli tlustej!

co.

Všem osadám!

Již posledně jsme vás žádali a vaše adresy a různá sdělení. Dosud jich došlo pouze přes sto. Honem ozvěte se ostatní, do týdne chceme uveřejnit úplný seznam všech osad v republice hlasících se k TOV.

Pouze ta osada bude uveřejněna, která žádané pošle. Tak se chlapci hněte! (Adresy si schováme, abychom vám mohli týdně psát, nebojte se, že je uveřejníme).

Tak znovu: Poslat: 1. jméno osady, 2. místo, 3. kam lezďte, 4. rouk vas je a za 5. adresu šerifa.

Rozprodejte bločky tiskového fondu a zašlete rychle stržené obnosy! Použijte složenek Městské spořitelny pražské, jsou určeny na tiskový fond. Pro jiné platy používejte složenek označených jménem Karel Vodrážka, které jsou stále v platnosti. Nemáte-li složenku, nepište o ni, škoda porta, kupte si bílanc složenku na poště a napište na ni číslo 33.290.

V příštím čísle přineseme konečné vyúčtování sbírek na čundr do Sovětského svazu a počneme s otiskováním kvitování sbírek a darů na tiskový fond „Trampa“.

Následujícím prodejnám jsme zastavili pro neplacení zaslání časopisu:

Škurek, Báňská Bystrica,
Bednář, Hradec Králové,
Nohel, Hustopeč,
Nejedlý, Chlumec nad Cidlinou,
Bláha, Mladá Boleslav.

Žádáme proto kamarády a odběratele časopisu, aby si jej laskavě opatřili v jiné prodejně.

Administrace.

Prodejny a osadní kolportéři, kteří mají ještě „Trampa“ č. 25, nechtě nám vrátit neporušená čísla, poněvadž bylo úplně rozebráno.

Administrace.

Trampa bolí každý úd,
nenosi-li botky Hood

Hygienická americká gumová obuv k dostání ve všech obchodech sport. a s obuví. (Od 19.—, 29.—, 39.— atd.)

Boxing & Atletika & fotbal

Kamarádi, nezapomeňte se včas přihlásit na podzimní fotbalovou soutěž o křišťálový pohár „Trampa“! Ziskejte i jiné osadní teamy, aby účast byla co největší!

Sportovní komise.

Kamarádům se zdravým a silným tělem!

Hlaste se — jednotlivě i celé osady — na

I. propagační okružní silniční běh

o putovní pohár na trati 5 km, ke kterému vás zve Jednota proletářské tělovýchovy v Jílonicích a věnuje krásné ceně.

Přihlášky přijímá I. Béna, Praha-Jílonice 172. Vklad Kč 1 za závodníka.

football

Strong-heart — Key-west 7 : 4.

Již dva dni před zápasem byl mluven v Nuslicích plakát, který hlásal: Footballový zápas o primát senohrabšých osad Key-west — Strong-heart finalista posazavských přeborů, vítěz nad Udolím stinu 3:2. Hřiště Lva XIII. Začátek 17. 30. července 1931.

Před 17. nastupuje S.-h. ve žlutých dresech a K.-w. v rudých. Soudce kamarád Sklenička. S.-h. má výkop, ale K.-w. zmocňuje se míče, utóčí, ale krásnou ránu na branku brankář vyráží na roh a útok odvrácen. Útok S.-h., obrana K.-w. sráží na roh. Roh krásně zahrán a Platil střelil hlavou 1. goal. S.-h. vede v 5. min. 1-0. K.-w. podniká krásný útok a v 10. minutě vyrovnává. Z výkopu S.-h. utóčí a již ve 12. minutě krásně střelil druhý goal. S.-h. vede 2-1. Útok K.-w. Obránci S.-h. vzali hráče K.-w. přes a soudce píská. 10y. kop bezvadně vstřelen. 15 min. 1. poločase 2-2. S.-h. z výkopu utóčí a ve 20. min. hráč K.-w. posílá míč „domůř“, ale podává jej vedle vyběhnuvšího brankáře a míč se třepelá v síti. 3-2. S.-h. stále utóčí, hra jest velice rychlá. 25. min. zvyšuje Sráň náskok S.-h. na 4-2. Hra jest rychlá a útoky se střídají. V 35. min. K.-w. snižuje score na 4-3. S.-h. svírá dokonale soupeře a krásná a rychlá hra jest korunována ve 40. a 43. minutě dvěma brankami rofmana. Poločas 6-3. V druhém poločase S.-h. povolil. K.-w. má nebezpečné útoky, ale obrana S.-h. bezvadně pracuje. Konečně v 10. min. K.-w. získává goal. V 11. minutě K.-w. utóčí, obránci S.-h. zavřeli ruku, 10yard. kop brankář S.-h. chytil. V 20. min. roh K.-w. odvrácen.

Konečně v 21. minutě S.-h. se vzchopuje, krásný útok, ale rana jde vedle. V 22. min. trestný kop proti K.-w. Rana jde k tyči, ale back K.-w. vyráží z branky. S.-h. utóčí, back udělal v trestném území ruku, ale soudce nepíská. A teď přichází K.-w. do tempa, ale obrana S.-h. jest vždy na místě. V 35. minutě roh u branky S.-h. šel vedle. Útok S.-h. zastaven pro ofsíde. V 37. min. útok S.-h. a Bzuk s volleye střelil krásnou a posleáni branku ane. Stav druhého poločasu 1-1. Na hřišti jest již značně přítmi. Hra jest střídavá, K.-w. měl krásný útok, ale prudkou ránu do rohu brankář S.-h. zneškodňuje. Ke konci S.-h. ještě utóčí, ale vše jde vedle.

Celý zápas byl hran vzácně fair. Hra byla rychlá. Soudce Sklenička výborný. Jest si přát, aby každý zápas byl takto hran v duchu kamarádství. Obě mužstva svoji rychlou a ukázněnou hrou si získala sympatie četného obecenstva. Branky za K.-w. dal: Řiha, Joska, Bayer a Hornov.

Bar...:

Hawai — Měsíční Udolí 0:0 (0:0).

Hráno v neděli dne 2. VIII. 1931 na hřišti „Měsíčku“. Obě mužstva nastoupila s náhradníky. Osada Hawai (Cerčany) převapila dobrým výkonem celého teamu. Takřka celý zápas byla v převaze, kterou nedovedla vyjadřiti ani 10metrovým kopem. V mužstvu Hawaie mimo centrhalta a centrforvarda vynikli v 2. pol. křídelní halvoe a pravý back. Take „osadní Faun“ překvapil svoji dobrou hrou. U „Měsicku“ dobrý výkon podali brankar, levý back, centr. Celý zápas byl hran v opravdu kamarádstvem duchu.

Děti neklidu II. — Rudý les II. 1:3 (1:2). Odvčtný zápas, hraný na hřišti S. K. Pikovice. Obě rezervní mužstva nastoupila ve značně silnějších sestavách, nežli před měsícem v Mnichovicích. Hra po celý zápas za střídavých útoků, kterých střelecky pohotovější útočníci Rudého lesa dovedli využiti. U D. n. dobří: brankář Vyhnal a Soukup s Rázem.

Osada Skagvay z Jilového sehraje v neděli 9. srpna přátelské zápasy se dvěma mužstvy T. C. Děti neklidu. Zápasy hrají se dopoledne od 8. hod.

na hřišti S. K. Pikovice. Dobrá kondice mužstva obou klubů zaručuje předvedení dobrého sportu a přiláká spoustu diváků.

Měsíční Udolí sehraje v neděli 16. srpna na hřišti S. K. Pikovice přátelské zápasy se dvěma mužstvy T. C. Děti neklidu. Začátek zápasů v 9 hodin dopoledne.

Děti neklidu — Rudý les 0:2 (0:1). Ačkoliv prvé mužstvo Děti neklidu nastoupilo k zápasu s pevným umyslem zvítěziti, nepodařilo se jim poraziti výborně hrající Rudý les, nastoupivši v zesílenější sestavě proti poslednímu zápasu. V prvé poločase hraje se většinou na půli Rudého lesa za stále převahy Děti n., avšak střelecká nepohotovost D. n. a výborná hra zálohy i obrany R. lesa, zvláště levého backa, nedovolují tuto převahu číselně vyjadřiti. V druhém poločase Rudý les více utóčí a lehcí forvardi snaží se zvýšiti náskok jedné branky, což se jim též daří, přestože rozhodnutím soudce jsou v druhé půli poškozováni. Obrana i záloha D. n. polevuje a řadu choulostivých situací zachraňuje výborně hrající brankář Brož, začez sklízí častý potlesk diváků. Soudcoval kam. Jakerle z Toronta. U Rudého lesa výborná obrana i záloha, u Děti neklidu do konce zápasu obětavě hrající Karlik Stejskal, Bouška, Hrabě a po prvé za D. n. hrající brankář Brož, vynikající hrádem a taktickým odvrácením vysoko nad břevno střelených míčů. — K nemilé příhodě došlo před zahájením zápasu prvých mužstev, kdy se zjistilo, že sekretář S. K. Pikovice nedonatřením propůčil 1. srpna hřiště na totéž dopoledne (2. srpna) k sehrání zápasu osadám Bombax a Udolí ticha. T. C. Děti neklidu měl však potvrzenku na propůčeni již z 22. července, a nem tudíž divu, že na hřišti hrál sám s Rudým lesem a kamarádi zprvu uvedených osad citili se značně dotčeni. Sám sekretář S. K. Pikovic potvrdil jim však, že je to jeho vina a že je platné pouze propůčeni hřiště Děti neklidu a zadal jim jinou neděli. Doufáme, že přátelský poměr mezi Udolím ticha a T. C. Děti neklidu nebude tím nijak porušen, neboť vzhledem k návštěvě kamarádů z R. lesa nebylo skutečně jiného východiska.

T. C. Děti neklidu přijímá nabídky k sehrání přátelských zápasů pro své dvě mužstva fotbalová a wolleyballová. Zápasy možno sehrát i mezi týdnem v Praze. Adresa sportovního kapitána: Bogan Stejskal, Žižkov, Bořivojova 9.

Os. Hawal přijímá nabídky k zápasům. Kamarádi a osady, které máte zájem o football, pište na adresu: V. Brandmayer, Praha XII., Korunní č. 73.

box

Novinka v trampském sportovním podnikání.

V trampských osadách a klubech je mnoho dobrých boxerů, kteří však nejsou registrováni v ČUBA a veřejnost, ani trampská, o jejich dobrých výkonech ničeho neví. Před časem bylo to Údolí ticha, jež požádalo svoje osadu utkání, a jednou i mezosadní s Lovrickým osudním klubem.

Větší podnik tohoto druhu chystá na podzim agilní Tramping club Děti neklidu z Luk pod Medníkem, buď na Sazavě anebo v některém pražském sale. Podnik tohoto druhu zasloužil by si jistě zajmu a podpory celé trampské veřejnosti a není pochyby, že byl by předveden sport více než dobré úrovně.

ČUBA zásadně nepovoluje pořádní boxerských večerů trampským klubům, ačkoliv všichni její boxeři jsou trampy. Osada Toronto když chtěla uskutečnit svůj večer, musela jej pořádati pod vlajkou T. K. Staru, Vrsovice. Již proto byl by vítán boxing-večer nezaregistrovaných a neopomněme informovati čtenáře o připravovaných pracích k jeho uskutečnění.

wolleyball

T. C. Děti neklidu I. — Údolí ticha 3 : 0. Přátelské utkání, hrané na hřišti Údolí ticha, skončilo převahou D. n. ve všech setech.

T. C. Děti neklidu II. — Osada Forlorn River 1:2. Sety 15:10, 5:15, 5:15. Hráno na hřišti Děti neklidu. Kamarádi z F. R. zásluhou výborného smečáře z Gigantu získávají vítězství. Dětem neklidu neškodilo by na hřišti trochu více „klidu“.

egon ervin kisch:

O SPORTU

sport jako pláštík militarisace

„Možná, že je oprávněnější často (a to nejen se strany socialistů) vyzvedaný argument, že sport je jiná forma militaristické výchovy a přípravy k válce. Tak podobně, jako otec Jahn na Hasenhaidě připravoval bojovníky pro osvobozovací válku, tak dnes velkopřmysl, potřebující úbytek lidstva, přivoděný válkou, pro snižování mezd, především však odbyt zbraní a munice, vychovává s modernějšími prostředky pro lid potřebné schopnosti do budoucích zákopů.“

o továrním sportu

„V jednom velkém literárním časopise bylo docela uvedeno, že sport je budován továrními magnáty a státníky jako hračka proti obávané hospodářské emancipaci mas. Právě ta skutečnost, že sport povstal v Anglii a nejdříve byl vybaven v Americe, svědčí o tom. „Jak jinak,“ praví spisovatel, „jak jinak bychom všechny tyto weekend-masy chtěli zaměstnati mimo pracovní místa, jejich příliv a odliv řídit, za přijatelných nákladů nechat jejich náladu stoupat a klesat... Sport je tedy skutečně strategii a taktikou velkopřmyslového štábu.“

Je pravda, že náruživý sportovec je velmi zřídka současně mezi průmyslovými dělníky také náruživým odborářem, a tovární sportovní klub, který za podpory podnikatele na drahých místech pořádá závody, je jistě často příčinou, že proletářský sportovec nechce měnit své pracovní místo.

Ale právě zde je dán regulativ. Tak jako nacionální sportovní kluby, hlavně pak těch národů, které nerady cestují, ztrácejí svoji nevraživost vůči svému sousedu, protože se jej učí znáti na sportovním hřišti, tak brání se dělníci před zneužitím své sportovní záliby tím, že se sdružují v dělnických sportovních klubech, které také chrání svůj třídní charakter právě tak, jako vznešené auto-, tenisové, golfové nebo polové kluby chrání svůj.“

o profesionallismu

„Jen profesionallismem je hranice setřena. I ta nejlepší golfová a polová mužstva číní pro mistrovského hráče koncese, od placeného trenera k placenému hráči jest jen krok; v tenisovém společenství, přináležitím ctíždosti všech povýšenců, stává se, že hraběnka hraje s bývalým sběračem míčků ve smíšené dvojhře a cestuje s ním z jednoho turnaje na druhý, a mezi footballisty v mistrovských družstvech, kteří nejsou hráči z povolání, jsou mnozí přece jen profesionály. Dělnické sportovní kluby, jsou chráněny před vnikáním profesionallismu do svých řad částečně ideologickým vlivem svého členstva, částečně tím, že nemají prostředků, aby si mohly hráče vydržovati; ale tím více jim hrozí, že ten nebo onen mistrovský hráč opustí jejich řady za zvonící žold.“

o rekordmanství

„Ale kromě nejvyšších výkonů jsou ještě druhy rekordů, které nemají vůbec nic společného se sportem, které jsou jen snobismem, jako jsou omlazovací kury anebo jiný nebezpečný bluf. A jejich výsledek není nic jiného než — vražda.“

Nejpříkřejší zákeřná vražda pod pláštíkem pokusu o rekord stala se na jaře 1927. Tak veliký byl podiv, tak mnoho telegramů a článků plnilo stránky časopisů, ale málo dověděli jsme se o kriminálním pozadí této aféry. Neznáme nahý věcný obsah spekulace, která musela mít za následek smrt Nungessera a Colliho. Organizace leteckých sportovců nedaly se však od této vzdušné panamy odraditi, a proto budiž krátce řečeno, co se přihodilo.

Jedním americkým milionářem byla vypsána cena 25.000 dolarů pro toho, kdo první přeletí z Nového Yorku do Paříže anebo opačně. Do určité doby, měl býti po prvé přeletěn aeroplánem oceán.

V Americe bylo konstruováno za oceánské letadlo dosud nevidaných rozměrů. Toto letadlo Sikorského ztroskotalo při startu, v hořícím aeroplanu našli dva mechanikové svou smrt. Tím zdálo se vypsání ceny býti vyřízeno, neboť v tak krátké době do skončení lhůty nemohlo býti nové zaoceánské letadlo zbudováno.

Pařížští obchodníci ale, aniž by měli zdání o možnostech takového letu, plni chtivosti a lačnosti nechtěli si nechat ujíti naději na získání 25.000 dolarů, a to tím spíše, když neměli v úmyslu riskovati svůj vlastní život. Co riskovali, byl starý, nepotřebný avion a několik tisíc franků, které obětovali na zařízení benzinového tanku. V několika dnech byly skončeny veškeré přípravy k prvnímu zaoceánskému letu, dva francouzští váleční letci byli angažováni s vyhlídkou účasti na zisku. Před vzletnutím dokazatelně pošramoceni a do vzduchu donuceni, aby překonali nebe i moře, pro rekord. Nikdy již nebyla nalezena ani stopa po Nungesserovi a Collim.“

Čím je
váš otec?
Von má to-
vární na
pálení záhy!

— Na co sbíráš to kamení?
 — To k vůli fotrovi. Von řek, že domu s prázdnýma kapsama nesním.
 Děda.

gézavčelička:

město těžce zraněné

Na hlavní plovdivské třídě uvidíš především prach a kamení. Šedivé slunce. Napravo a nalevo hromady malty, cihel, opuky, domy rozbité a položícené, někde visí balkon nad ulicí na posledním trámu, zedníci staví pod ním provisorní, chvatné lešení, honem, dřívě než spadne; některé úzké, bezvýznamné ulice jsou policejné uzavřeny, bílí strážníci s bajonetem, na zápěstí upevněnou dlouhou nahajku, stojí u ohrad.

Fronty domů, dosti vysokých, snad tři, čtyřpatrových, než se sesuly. V útrobách dvorů a bytů jsou pohřbeny střechy v bílé poušti vápna, kterým krvácí čerstvá červená rozervaných cihel. Po celé hlavní tepně slyšíš úder práce, zoufalé, rychlé práce, nebesa jsou prořezána sítí lešení, vozkové řvou, zatím co koňové a vozy se zabořují do písku.

Není jednoho domu, aby na něm nepracovali zedníci. A přece je už srpen, a zemětřesení přišlo v dubnu. Na periferii vesměs třetí položabitě, těžce zraněné domy. Ořesy postihly neivíce okraj města. Budovy s otlučenými římsami. Jiné, do základu rozvalené. S pohřbenými schodišti a stropy, s roztrhanými krovy a pavlačemi, s nichž zpuště visí ztrouchnivělý rákos, dělají dojem pásma, zničeného válkou.

Na náměstí cara Borise stojí turecká džamie se starým bazarem. Tady se mnoho nezměnilo; nabízejí tu se stejným orientálním řevem mrkev, podlišan, broskve, ve stínu topolů sedí městský kolektiv, cidiči bot, prodavači novin, nosiči břemen. Po chodníku kráčí limonadži, jeho bosé nohy jsou bez citu v žhavosti rozpalené dlažby, na zádech má mosazný, veliký kotel jako zlatou pagodu. Vyleštěné cetky, penízky, modré a růžové korálky zvoní o plech.

„Studenej limonad lma,“...

V košíku, upevněném na pase, má několik sklenic, lahvičky s malinovou šťávou a s nějakými esencemi. Rozkročí se, nakape do sklenice ze tří lahví, udělá předklon a kdesi z podpaží vyteče z kohoutku do číše růžová břečka, pravá turecká limonáda.

Když poodejdeš z bazarového hluku ke kupkám hlíny, uvidíš i tady stopy zemětřesení. Prst Allahův, špice minaretu, s níž volá muezin věřící na modlení, chybí. Upadla, zlomila se jako kus perníku, zbyl jenom zmrzačený sloup, hnědě mřížkovaný.

Uprostřed města, z naprosté roviny překvapivě vyrůstají skalnaté vrcholky (tepe), polepené domy a domky. Máš před sebou obraz papírového Betlema, dvě-tři metlice stromů zmitají se větrem. Na vršcích jsou uličky, úzké, romantické, plné lidí, malí, vychrtlí kluci vpíjejí se do hustých skupin a nabízejí „svěže banički“, na oleji do růžova opečené a zlátnoucí slaným tvarem.

Pod rozkousaným zdívm domů postavili nouzové, dřevěné domky, bydlí v nich katastrofou ožebračení obyvatelé periferie, podíváš-li se okénkem, uvidíš neohoblovaný, smutný brloh, stěny o jednom prknu, jimiž se prohání vzduch. Ovšem, teď v létě lze tak bydlet, ale jak bylo asi na jaře, v dubnových dnech, po oné noci, plné mrtvých lidí a domů, nejistoty, zimy a zoufalství. Zemřeli jsou už pohřbeni, jdi kamkoli, všude najdeš kus hřbitova. V zahradě cara Simeona, kam kdysi chodila plovdivská smetánka na koncerty, na promenádu k rybníčku, zemřely květiny i labuť.

Na rozbitých, rozkopaných záhonech je plátěná vesnice, tábor stanů, z dřer vykukuje otlučený nábytek chudiny.

Kdo měl peníze, odejel do bezpečí. Na sever: Do Sofie, do Varny, do Rusčuku.

V prachu silnice spí dítě, docela malé, ušmudlané dítě. Celé tělíčko halí potrhaná, krátká košílka, nahé, kulaté břicho svítí nevědomým, klidným světlem mezi šutrem a zříceninami. U toho buclatého bochánku leží velký, černý pes, záhadného plemene, snad hlídá, prudce odychtuje, z tlamy mu visí růžový, bezvládný jazyk.

Z ohybu cesty vyrazí auto, žene se na dítě i psa jako zuřivý býk, pádí, roziečené klaxonem i trubkou, ale co, dítě spí a pes, ten je prostě líný a možná vyčerpaný hladu, nezbyvá nic, než v poslední vteřině stočit vůz do příkopu nebo na hromadu kamení. Za autem cyklista, hnán setrvačností, smykne pneumatikou surově po ostrém šterku a přelétne nebezpečně přes řidítka na zem.

Nejvíce klidu v té chvíli vykazuje černý pes, jenž považuje celý výjev za podareňý žert. Zvedá hlavu a šlehá ocasem do prachu. Auto, směs klaxonu a lidských kleteb, mizí v posupné, zaprášené dále. Cyklista prohlíží kolo, čistí kalhoty a ošetřuje zraněnou ruku. Potom, v obličejí spíše něhu než zlost, zdvihl spící dítě do náručí a následován psem, líným, černým, klidným, položil maličkého do stínu plátěného stanu.

Za městem teče Marica, tenký, kalný pramének na dně kamenitého, polovyschlého řečiště. Nešumí, ani není okrvavená. Po jejím břehu vlekou se řady vozů se stavebním materiálem, a shrbení, chudí lidé, obyvatelé plátěného a dřevěného Plovdiva.

Osadní blb u lípy svobody: Té mi divný, že ta lípa tak pěkně voní a svoboda nám smrdí.
 Děda.

Při posledních zápasech v Madridě provedl bejk děsnou volovinu. Místo toreadora nabral na rohy pana policejního komisaře.
 Ažin.

Pan Kubát Vám zakázal

chodit v nedostatečném úboru.
KAMARÁDI A KAMARÁDKY,
nemáte toho zapotřebí.

OBJEDNEJTE SI U NÁS

**okasní
tepláky**

místo 70.— Kč

celý oblek za Kč 36'—

KALHOTY Kč 18.— VE VŠECH BARVÁCH.
NAHODILÁ KOUPE. TRIČKA WILLIAMS
OD 7.— Kč. NOVÉ DRUHY TRAMPSKÝCH
KOŠIL VE VŠECH BARVÁCH, NOVINKA, OD
23.— Kč. — POUZE U FIRMY:

Trampský závod Žižkov, Roháčova 7.
Libeň, Primátorská 601.

„Tramp“ je ulejevanda.

Generál Klecanda.

- Tady ti nesu kilo buřtů.
- Na co?
- No, dyž tak loupeš vočima, abys měl víc práce,
Zrzavá Maud.

Když si říkají kovodělníci — kováci,
proč si neříkají dřevodělníci dřeváci?

„Mami, máš nějaký špunty?
Chci si udělat zátkovou vodu.“

My jsme nejspokojenější národ. Páč si nemůžem na nic stěžovat!

„Trampa“ do kasáren
„Naše Osady“ do kaváren.

Šerif seděl u ohně a vítr hnal kouř zrovna na něj. A tu Trojan, taktó osadní blb, učinil faktickou poznámku:

— Kruci, to sem nevěděl, že se aj koňské maso udí.

Z čehož je vidno, že i osadnímu blbovi je dovoleno střílet si z šerifa.
—an.

— Esli pak víš, Rigo, jak bys poznal cukrovku? vece Fotr.

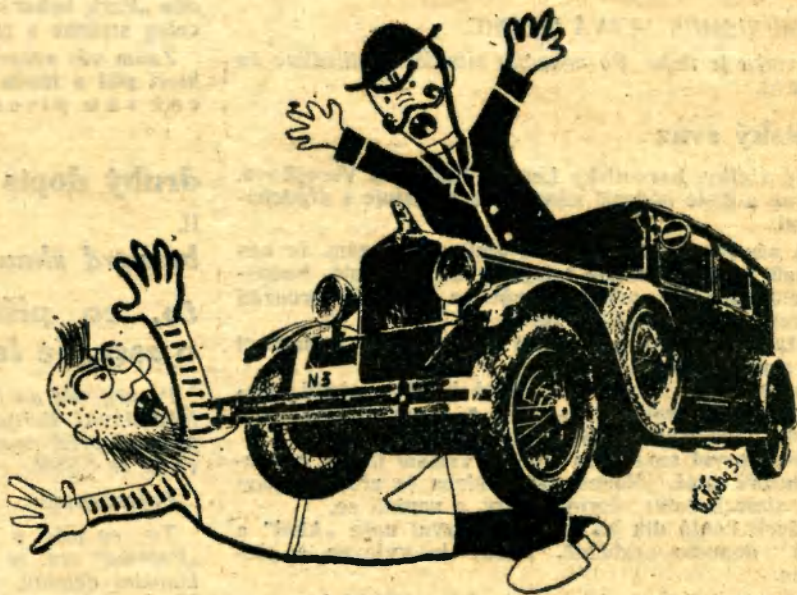
— No, totě jednoduché. Vyčural bych se a jestli by včeličky na to sedaly a lizaly to, tak bych měl cukrovku!

modlitba pro naše trampky

Andělčku, strážce můj
na trampu mě opatruj
opatruj mě hlavně v noci
četníka vem ku pomoci
neboť než já ouau vdand
musím zůstat čistá panna.
Ochranuňte moji ctosti
Kubatovi pro radost.

VELIKY vztek měl pan paďour, který v Berlíně
Unter den Linden hledal marně LÍPU SVOBODY.

Ažln.

Člověče, máte štěstí, já sem doktor.

čundr největší...

Počínáme s uveřejňováním původních zpráv trampské delegace ze Sovětského svazu. Jsme si vědomi, že můžeme vám dát jen nepatrnou část toho, co delegace vše v Sovětském svazu vidí, vyličení celé cesty vyžádalo by si jistě knihy, také po návratu delegace vyjde popis celé cesty tiskem. Zatím otiskujeme první dopisy, které nás došly ze Sovětského svazu. Originály těchto dopisů jsou k dispozici každému v naší redakci.

Chystejte již dnes sieziny a potlachy, na které si po návratu pozvete delegáty, aby vám vše osobně vysvětlili.
Redakce.

čundr do sssr

I. z berlína do moskvy

Moskva, 29. VII. 1931.

Po dlouhém čekání ve městě, kde krise projevuje se co nejostřeji, a kde asfalt rozkvétá denně novými a novými rudými nápisy, vybízejícími zbídačelé masy k jedině cestě za lepší život, opanštime umírající Berlín. Směřujeme na východ, s desítkami otázek po svých kapsách, s tisícími otázkami hučícími v hlavě, na které počne vám již po osmadvaceti hodinách odpovídati země, kam vyslali nás kamarádi a kterou nám čst. úřady zakázaly shlédnouti.

Vyslali nás kamarádi — tedy jedeme.

Nudná německá rovina se pozvolna obohacuje několika kopečky a řídké lesíky osvěží naše unavené pohledy. Litva, Lotyšsko, chudé země, které patrně existují z milosti kapitalistů, jimž dělají přírodní zeď proti největšímu nepříteli, SSSR.

V Dünaburgu v Lotyšsku přestupujeme již do sovětských vagonů na širokých kolejkách. První, kdo nás kamarádsky vítá, je sovětský průvodčí. Je kolektivně nazván Zörgiebelem, načež se nám revanšuje podobnými tituly. Ferry je Mussolinim, Vlasta Zeminovou, Oldšerit Noskem, Franta Meissnerem atd. Je vidět, že se náš průvodčí vyzná jak v nadávání, tak v našich slavných velikánech.

10 hodin večer. Únava je překonána zvědavostí a jedenáct trampských krků je nataženo z okna.

Konečně.

Rudá stuha, napjatá nad kolejkami, rozkrajuje starý svět od nového.

KOMUNISMUS NEZNÁ HRANIC.

Ve vlaku je ticho. Po několika minutách odjíždíme do Bigosova.

sovětský svaz

Rudé vlajky, barvotisky Lenina, Stalina a Vorošilova. Úpravné a čisté nádraží nápadně kontrastuje s předcházejícími.

Vítá nás přednosta stanice a omlouvá se nám, že nás neuvítal hudbou, jelikož telegram došel pozdě. Nedostává ani odpovědi, poněvadž většina kluků již brouzdá po stanicích a luští nápisy a hesla.

Zběžná prohlídka zavazadel a večere v restauraci spolu s přednostou stanice.

Kluci se cpou jídlem, které jistě jakživí nejedli. Hovězí polévka, beefsteak s rýží a bramborovou kaší, krymské víno, kavkazský „Narzan“, citronáda.

Vidíme první sovětskou „bídu“. Všichni lidé v restauraci večerí totéž. „Nedostatek“ chleba je zřejmý. Jsou ho na stolech haldy, černý a bílý, a nepíatí se.

Oldšerit kótká dik za uvítání a první naše „Ahoj“ a „Hurá“ dopadlo prabídně. Každý je vyjeven a překvapen.

Před půlnocí nastupujeme do vlaku. Někdo jde spat, někdo ještě k ránu vypráví zvědavým dělníkům, rolníkům a rudoarmějcům na chodbě vagonu o poměrech

v naší drahé viastí. Nechápu, jak je možno, že nemoženské a starobní pojištění musí si pracující platit sami, široce se usmívají, vypravujeme-li o zákonu pana Kubáta a jiného velikána.

V jednu hodinu odpoledne objevují se první rozestavené domy. V SSSR máte vůbec dojem rozestavené země. Vsaďte se stavi, opravuje, na nádražích ohromná plátna s hesly na dokončení pětiletky ve čtyřech letech, černé tabule se jmény těch, kteří se opíjejí nebo i jinak porušují zdárné provedení pětiletého plánu, červené tabule se jmény těch, kteří překonávají stanovený úkol nebo nějakým způsobem přispívají ke zdaru pětiletky a prospěchu dělnictva.

moskva

Na náměstí před nádražím valí se proudy lidí. První „očered“ — fronta. Po chvíli zjišťujeme, že čekají na autobusy a elektriky. Každý, kdo čeká v Moskvě na autobus nebo elektriku, postaví se do „očeredi“, kdyby tam stáli jen dva lidé. Spousty a spousty bílých halen, všude plno lidí, třeba že je všední den a tři hodiny odpoledne. Je to důsledek pětidenního pracovního týdne. Každý den má jedna pětina dělnictva volno a čtyři pětiny pracují. Nikde v jiném městě jsme také neviděli tolik lidí po nlicích. Kontrast s mrtvým Berlínem je příliš zřejmý.

Svaz proletářských turistů, který má patronát nad naší delegací, ubytoval nás ve své noclehárně, ve které bydlíme s proletářskými turisty ze všech konců Svazu. Již večer počíná první pouť po Moskvě. Cílem je toho dne „Park kultury a oddechu“. Ten si však vyžádá sám celou stránku a proto o něm přistě.

Zatím vás zdravíme a vyřídíte všem těm redaktérkám, kteří piší o hladu v Sovět. svazu, že jsou volové, což v vám písemně potvrdí

TRAMPSKÁ DELEGACE.

druhý dopis

II.

bernard shaw o sovětském svazu:

to, co piší kapitalistické noviny o sssr, je lež, lež a zase lež!

Po příjezdu do Moskvy se dovídáme, že právě tam dli také slavný Bernard Shaw. Titulek tohoto článku, to je jeho odpověď novinářům, kteří jej interviewovali po návratu ze SSSR.

Potvrzujeme:

To, co piše o SSSR „České Slovo“, „Právo Lidu“, „Politika“ atd. je lež, podlá lež, vypočítaná jen na klamání dělníků, na klamání těch, jimž teprve bída a hlad vřítlačují uvědomnění a obracejí oči k východu, k zemi, kde není kapitalismu, kde není bída a nezaměstnanosti, a kde je dělník páнем.

Pročkáme Moskvou.
 Nevidíme hladových a nezaměstnaných. Nevidíme je, protože SSSR potřebuje mnoho set tisíc dělníků. Protože mají i ženy na ienci práce, aby muži mohli do továren, které neustávají volati po nových a nových dělnících. Uvidíte však — poměrně k západu — špatně oblečené a obuté občany. Odpověď vám dává pětiletka. Máme vybudovat v prvé řadě těžký průmysl. Ten bude také letos, v třetím roce pětiletky, vybudován. Těžký průmysl bude vyrábět stroje na látky a obuv. Pak budeme mít vše, jako máme dnes už vyřešenu otázku chleba. Přes padesát procent kolektivizovaných hospodářství zaručuje již bezvadné zásobování celého Sovětského svazu.

V SSSR nebude již nikdy hladu!
 V SSSR rozjedou se již fabriky na látky a obuv. Nebude již nikdy nedostatek ničeho!

Proto všechny ty lži a pomluvy, proto ten strach kapitalistů, jimž aktivně slouží všichni ti, kteří v názvech svých stran profanují slovo „socialismus“.

Ano! Zde se buduje socialismus!
 Zde stoupá každým rokem uroveň dělníka, zde se o toho dělníka, vyrábějícího nadhodnoty, pečuje způsobem, o kterém se nám v naší demokratické republice ani nezdálo.

Proto nám, „kulturním“ lidem ze západu nejde do hlavy, že dělník jezdí z práce a do práce zdarma vlakem, elektrickou i autem, proto v jejich skvěle zařízených „domech oddechu“ hledáme jaksi podvědomně pupkaté pačoury, aby nám vycházeli vstříc zdraví, sílní a usměvaví dělníci. Jsme překvapení, když vedle nás na lavičce při meetingu proletářských turistů v Parku kultury usedá malý človíček v placaté čepici a v plátněném turistickém obleku, o němž se dovídáme, že je to onen krvežíznivý žalobce na Ramsua, nynější komisař (ministr) Justice, tovaryš Krylenko, který nás také pozval na dnešní den do ústředního sovětu. Hlavy delegátů se muchlají dohromady a šuškáni točí se kolem jediného bodu: Tohle že je ministr?

A my, delegáti z „kulturního“ světa marně hledáme kohortu pupkáčů v cylindrech, marně pátráme po „nepádných“ skupinách fízů a řadě přepychových automobilů. Snad ho poznali jenom podle velké aktovky.

upozorněte své známé na naši reportáž ze sov. svazu!

„park kultury i oddecha“

Park kultury je na jedné straně řeky Moskvy, proti skvěle vypravené plovárně továrny „Dynamo“. Podle skromného odhadu veslo by se tam asi pět „Edenů“ včetně s Waldskou. Krásná promenáda podle řeky je v hoření částí vroubena sochami úderníků, kteří vypínlili již nyní pětiletku. Veliký tobogan, cirkus, spousta drobných atrakcí, to je část Parku kultury a oddechu. Výstava moskevského sovětu, čítárny a jídelny, to je zase jiná část. Divadla, kabarety, jeviště pro zpěvy, několik kapel, ampliony téměř na každém stromě, další součást. Na konci parku prostranství pro 50.000 lidí, s ohromným jevištěm, opatřeným dokonalými zesilovači.

Tam se také účastníme sjezdu proletářských turistů. Tam se také po prvé dostává tlupa vyjevených kluků z Československa na čestné místo na tribunu.

Je příliš mnoho dojmů, než abych je mohl srovnati do tohoto omezeného dopisu. Jsme zde třetí den, ale co jsme viděli, stačilo by již na celou knihu.

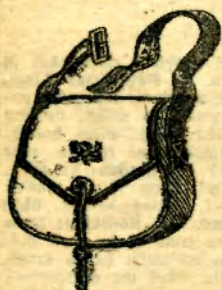
Elektrozavod, továrna se 17.000 dělníky, která vyplnila pětiletý plán za 272 roku, život dělnické mládeže v táborech, Asoaviachimu, ohromné domy oddechu v okolí Moskvy s tisíci hřišti, sanatoria, Rudá armáda, mzdové poměry dělníků a to, jak využívají svého volného času, to vše vám budeme vyprávět doma mnohem podrobněji. Dnes již víme, jak rádi budeme odpovídat na všechny vaše otázky, na všechno, co budete chtít vědět.

Odjíždíme dnes z Moskvy do Charkova, hlavního města sovět. Ukrajiny, a flumocitme všem trampům Československa plamenný pozdrav sovětských kamarádů dělníků.
 Melich.

**Nejlepší paštky
 a konzervy jsou**
 zn.

Dělnické azenárství a řeznictví
 Praha-Karlín, Palackého 63.

**Největší výběr
 originál. dlebníků
 má**
„Canada“
Vinohrady,
 Salařikova 1

Výborné jádrové paštky

konzervy a suchý salám

u Jaroslava Rittiga, Žizkov, Bořivojova 34

GRAF^{ovy}

hotové polévky v tabletách:

hrachová, hrachová s rýží, hrachová se sianinou, zeleninová, gulášová, houbová, krupicová, květáková, rajská, nudlová, fličková, stronhanka.

Tepláky

anglických vzorů,
 od Kč 55.— celý oblek, koupíte
Zelený, Praha II.,

Jungmannova tř. 20.

Pro osady sleva.

Pisničky: Pagoda, Brouček, Škuner, Dívka, Naše písnička atd., celkem 11 písniček právě vyšlo ve sbírce: Písň z Osady Údolí Děsu. K dostání u všech knihkupců. Expeduje: F. Hrádek, Praha VIII., U Svobodárny 1511. K dostání též v administraci.

drby z osad a čundrů

Vytyčte si úkol:

1000

pevně semknutých osad
za T. O. V.

Tato výzva byla uveřejněna prvně
v minulém čísle. A odpověď?

46 osad

přistupuje k TOV.

Dosud hlásilo se průměrně týdně 10 nových osad. Odpovědi na zákaz bylo dalších 20 nových osad každý týden. Útoky na TOV, štvání také „kamarádů“ proti „Trampu“ a TOV otevírá oči všem trampům, kteří dosud nepovažovali za nutno připojit se k obranným výborům a výsledek je, že rekord 32 osad během týdne je překonán hlášením z tohoto týdne!!

Z Kocábů se hlásí osada *Dachwood*, u Davle spojené osady *B. O. S. (Batalion, Otazník, Sing)*. Na Brdech nová *Yukon*, na Libřici *Kazan*. Praha se tentokrát přičinila. Na Žižkově dali kluci dohromady *Red Haft Camp*, v Podbabě *Gray Leone Loan*, v Košířích *Ural*. Osady *Oligway, Manitoba* — Vršovice, *Hoboken, Onyx* — Nusle, *Askolah, Konec duhy* — Praha VII., *Navajo* — Vinohrady přihlásily se současně. Na Medníku nová *Archangelsk*. Z Plzně nám řvou ahoj *Pirati na Mrtvé přehři s chatami Hawai a El Torro*. Z Jihlavy *Toulavi vlci a Ztracené děti*. Ve Vamberku n. Zdob. se objevily *Čundrající příšery*. České Budějovice oznamují osadu *Querido*, Nymburk *Údolí sporu*, Místek *Santa Fé, Benešov Sioux*. V Čes. Mílově si udělali kluci na vzdory Kubátovi *Turecký harém*. V Libochovicích založena osada *Bourlivé mládí*, v Domoušici u Lomu *Zalesáci*, ve Skochovicích *Saskačevan*, v Radotíně u Prahy *Kazakstan*, v Turnově *Sing-Sing*, v Kutné Hoře *Zbízenci*, v Komořanech u Mostu *Zklamaný Ksichti*, v Podubicích *Nenazraní*. Osada *Vehai-vei* neudává místo. V Bystřici p. Hostýnem se přihlásili *Zalesáci* (druhá téhož jména), v Opavě *Honolulu*, v Brně *Vera Cruz*, v Bratislavě *Rudý Tesak*, v Břeclavi *Eldorado*, ve Vitkovcích *Toronto*. Druhá se jménem *Sing-Sing* v Hostomicích, *Old Vella* v Lukově u Holešova. Konečně Němčice u Ivančic porodily *Děti dábla*.

Teď již jen pro ty zabeđené! Dosud nedošly adresy všech osad, které se za TOV a „Trampa“ stavi. Již příště bude uveřejněn I. díl seznamu osad, do kterého nezařadíme ty osady, které hlášení počtu osadníků a adresu šerifa neposlal.

Tož, ti kdož neposlal, zaslát expres!

když se dva perou

Zajisté znaš ono pořekadlo, kamarade, který ses rozčiloval nedávno na nadraží v Žatci, jak se Němci u nás roztahují. Na moji skromnou poznámku jsi odpověděl: „Člověče, koukej, voni sou v republice a řvou přes celý nadraží německy!“ Byli to dělníci. Tazal jsem se tě, jestli bys mluvil v německu německy. A teď ses bodnul. Vytasil ses s pořekadlem: „Kdo se za svůj jazyk stydí...“ atd. A nevzpomněl jsi, že i oni mají na ně pravo. Že jsou Němci, co na tom? Jsou to proletáři jako ty. Tvým posledním argumentem bylo: „Voni vyvolali válku.“ Tady, hochu, se pleteš. *Nemec-dělník, co ten měl z války? Smrt. Nic víc než ji. Ten po válce netoužil, nadával na ni jako Čech. Válku, hochu, vyvolali kapitalisté. Vždyt vidíš, kdo byl ve válce? Chudi. A kdo vydělával válkou prachy? Kapitalista. Kapitalista, ten by se nerozčiloval, že jiný kapitalista mluví německy. To je právě jejich snaha. Rozeštvat nas. Když se dva perou, třetí se směje. A ten třetí, to nebudeš ty. To bude kapitalista, at český či německý. A ty a ten Němec, vy se budete prát a dělat mu legraci.*

Neznam tě jménem, kamarade. Nebylo času na představování. Vystupoval jsi již. Votál jsem sice na tebe své jméno, ale neodpověděl. Ale přesto ti radím, rozhleď se a nerozčiluj se po druhé zbytečně.

Kočkodan, t. č. na čundru.

Bílý z White Staru: „Kamarád Reddy“!

Bílý byl zaměstnán v koloniálním obchodě a byl trampem. Dle mínění učitele v pokračovací škole, byl vagabundem. Když se něco ve škole rozbilo, na koho se svedlo — na Reddyho. Kdo dostal častokrát rákoskou přes ruce, kdo byl volán pro drzost k řediteli: Reddy. U u šéfa? Neměl se dvakrát lépe. Šéf byl Němec tělem i duší a trampa nemohl ani vidět. U něho učedník nebyl tvorem, to byl stroj, který musel pracovat a když se zastavil, pak běda jemu. A šéfová? Ta teprv uměla prohánet. Druhým rokem se měl Reddy ještě hůř. Šéf ho sledoval na každém kroku a všem policajtům řekl, aby ho špehovali co dělá a kam chodí. Když byla slavnost „Vogelwiese“, zamknul ho v jeho komůrce, aby nikam nemohl. Stále ho vyháněl, až mu Reddy utekl. A to byl jeho nejlepší kousek, jaký kdy provedl. Šerife, Reddy, osada vzpomíná, vrat se zas zpět!

V Budwelsu maj moc chvalnej zvyk při potlachu. V jedny trampský chajd s příslušenstvím 2. paland, obrazu pana presidenta s protějškem Jé Vě Klofáče potlašili o svátku Antonína. Byl jsem se tam podívat s kamarády. Měli vám dvě čtvrtky piva a osada *Jukon* hrála na gramofon. Když však jsme přišli, tak squaw z *Jukonu* se ztratily do chaty a my jsme si tam chtěli rozmlátit držky, neb jsme čekali skoro dvě hodiny a vono nic. Šli jsme tedy sami do hospody. Jé, pane, to byl potlach. Jerry Mohykán.

Kamarádi!

Navštívte plně restauraci u „Labaš“
Praha III., Újezd 32. Dobré pivo, levná a
dobrá oběda a trampská společnost.

Dívčí os. „Rudošky“ v Ml. Boleslavi.

Za prvé se mi u vás líbí, že jste spatřily si osadku. Za druhé — Kájo, Dětko, poznej jsem ve vás kamarádky, ale nyní, když jsem četl váš kámoš o osadě „Old Jukon“ („Jukon“ Volnosti“), dal bych vám bejval puš (ale já nechtěl, abyste umfely). Gryzby ladana jsem dost dlouho považoval za kamaráda, ale poznal jsem ho jako vy. Je to recht. Režte do toho ještě víc, at ty tramp-pačoury vymláťte. Pak se jim nebude chtít zpívat: „Pichni ho, fízni ho atd.“ Pak budou říkat: „Až se bude u Nymburka“. Takových trampů je dost, ale nás ještě víc a budem do nich fezat, až je vytučím. Rvu z plných hrdel, at nám tram-pačouři vytláou pr...!
Hobard, os. „Rudý Motýl“, Nymburk.

Kus života.

Sobotní ráno. — 7. hod. je čas. — Kuchyně. — Převlíkaš mundúr, abys šel otročit. Začínáš makat. — „Radostná práce“, „Těšíš“ se na ni. Sobotní odpoledne. — Venku krásně, sluce praží a ty, spocen a upachtěn, běháš u rozpáleného sporáku. — Přemýšlíš: Kluci z fabrik jsou přec na tom lepší. Jedou k vodě, a ty honíš se a běhat, abys nakrmil nenažrané pupky pačourů. Dřeš se stále. Večer v 11. hod. opouštíš kuchyň a díváš se do noci. Měsíc — hvězdy. Prašíš sebou na kavalec a — přemýšlíš. V duchu vidíš: taborák, les, stan; to vše tě láká, táhne — ty by si s tím praštil a chtěl bys volat, ně řvát: Chci jít ke svým, k taboráku! — MIŠ! — Ozvi se a zavouj tě. Svoboda — všeho! Budeš-li mičet, udělal z tebe otroka. Pak po práci ti dají flintičku do ruky a řeknou ti: „Na — a braň!“ Co? Vlast? Otrokárnu a koryta pačourů. Samotní padouři nás chtějí naučit šfílet z kvěru, abychom to dovedli. My to známe, ale na co to známe? To vím já, a ví to mnoho kamarádů. A proto, kamarádi, fezte do pačourů! Stanovte si TOV a „Trampa“ za oficiální časopis, který hájí vás a zájmy všech proletářských kluků. Ahoj!
Hobard,
os. „Rudý Motýl“, Nymburk.

Kluci, denně nám sem dochází spousta dopisů a v každém druhém chcete odpověď. V časopise na ni není místa a odpovídat písemně by stálo nějakých šedesát korun denně. Kluci, kteří chcete písemnou odpověď, připojte známku nebo korespondenční listek.

redakční

Zrzavá Maud: Tvůj návrh o písničkách je dobrý. Občas uděláme. — Děti lesa: Kluci, některé fóry jsou přímo prima, básničku poněkud opravíme. Ta prosa je slabá, nejvíce pointa. Jinak drahé děti, díky, pište hodně! — Dandy: S tím Parláškem už pianko. zase něco nového, nemyslíš? — Poradna: Ta šifra, co piše poradnu, ufala! Vono je to takový zatraceně málo fórový. Nelze sehnat něco vtipnějšího, drahý Bojare? — Redskline: Duša moja, s těma prachama jsme tě na mou duši nenaštvali. Ale ty nás už delší časek štvěš, s těma starějima fórama. Není nic čerstvějšo? Kde je tvoje fórovost, miloučký? — Kočkodan: Díky, kamarade, za mýtý dopis. Potěšil! Také článke otkusujem. Kužku ti posílá administrace se složenkou. Ahoj!

Kamarádi, odpusťte, všem neodpovídáme pro nedostatek místa. Přijďte další. Pište, budte fóroví a hlavně nově zprávy, o ady a boje! Ahoj!

K moravskoslezské slezine 15.—16.
srpna.

Jelikož se proti zprvu ujednanému místu pro mor.-sl. slezinu ozvaly námítky, navržen byl pro tuto na slezské našeho TOVu hrad Helštýn u Lipníka. Tábořit možno buď na prvním a druhém nádvoří nebo na louce před hradem.

Protože stanovené dny (15.—16. VIII. se blíží a nezbývá času k dalším diskusím, dostavte se všichni, kterým to poměry dovolí.

Na zříceninách hradu nechť postavíme nerozbornou zeď uvědomělých moravskoslezských trampů, stavicích se proti vši pačourské morálce a všem zákazům a nařízením s ní souvisícím!

**Ahoj! Do pačourů — hej rup!
Za hanácký TOV Robin Zbojník.**

Ahoj, Brünn!

Nun soll auch an euch die Reihe kommen, auch der mährische Kubat schläft nicht. Nach einer traumdurchwachten Nacht wird euch mährischen Kameraden das Verbot des Trampings offenbart werden. Also ihr habet euch auf etwas zu freuen, auf die sogenannte Stára, auf Geldstrafen auf Klassebehandlung seitens der Kubats wie auf die povinná tělesná výchova. Kameraden, wer von euch soll sich nicht solcher Errungenschaften freuen? Daß ihr diesen Erscheinungen nicht gleichgültig gegenübersteht, zeigt euere Avilität und freut es uns, daß ihr das Wesen dieses Verbotes richtig einschätzt und den Brünnrer TOV, zu einer mächtigen Abwehr gegen alle Pačours anschaut. Kameraden, wir haben nicht Zeit zum überlegen, wir müssen handeln. Eines unserer wichtigsten Waffen ist unsere Zeitschrift. Wie euch ja bekannt ist, bekommen wir keine Subventionsgelder, bezahlen müssen wir alles im vorhinein, oft mangelt es an kleinen Beträgen. Auch euere Pflicht ist es, für die finanzielle Sicherstellung des „Tramps“ etwas beizutragen. Kameraden, an euch liegt es, stark und mächtig zu werden. Wollt ihr es? Ahoj!
Osada Vyr: Mechisto

Brňáci, dostali jste stránku, zdvojnásobte také odběr!

m memoriam

Naše drahá kamarádka, Máňa Smolíková z brněnského „Colorado“, odešla navždy v nejkrásnějším věku 17 let.

Kamarádi, nezapomeňme Ji nikdy!
Byla dobrým, krásným člověkem....

Za osadu „Colorado“:

Ferry.

Osadě „Přátelství“ v Podyjí!

Kluci mileni, jak často si vzpomínám na vás a na večery s vámi prožité u táboráku. Osud mně však zavál na neurčitý čas od vás, ale věřte, i přesto, že nás dělí několik set kilometrů, přece zůstanu vašim dobrým kamarádem i zde. Zvláště v sobotu se mé myšlenky k vám vrací, říkám si v duchu, teď jdou kluci ven, teď už mohou být na osadě (jestli nesedí v hospodě) a teď již plane táborák (ovšem jestliže se nehádají kdo jej má dělat). Vidíte, kluci, že jsem dobře tušil, že jest to poslední sobota, co jsem mezi vámi, když tak nádherně chlejšťalo a my seděli v chatě a čekali, že přestane, abychom to fácky voslavili. Ale nebesa a bohové nám nepáli, abychom něli slušnej potlásek (ačkoliv grog byl jistě dobrej i v neděli, že jo, Malíři). Nevadí, kluci, ale až se vrátím, umakáme tak fáckej potlach, že budete mít chuť voslavovat jeho výřečí každou sobotu. Kdybyste nějakej potlásek umakali s Hawaii, tak si na mně vzpomeňte (Mapo, ty můžeš pít ten můj tál za mně) a pošlete mi nějakej drsnej dopis, abych alespon měl něco z těch vašich vopivněných mozků. Ahoj všem Podyjským trampům fve Tonda-Poustevník.

Ideovému trampovi Nebodymni!

Na svojm čundru v Praze byl jsi v redakci „Trampa“ a sorčasně i red. N. O. Die toho, co řekl Kivi Singapor, který byl s tebou, jsi sliboval jak v „Trampu“ tak i v N. O. U nás (při Trampu), jsi byl jen po tu dobu, nežli jsi rozprodal klukům brožury. Ještě nám nevymizelo z paměti tvé horování pro „Trampa“, když přišla spáva o tvém předsedání k N. O. S tou tvojí politikou to u nepolitických N. O. můžeš dále dotáhnout nežli u nás. Přejeme ti to ze srdce a jako odpověď na to ti připomínáme tvůj dodatek k naší resoluci. Se zrádci a renegáty bude naloženo dle našeho nepsaňej zákona. Ber to na vědomí!
Hanácký TOV.

Feldkuráte,

nemám rád, cituji-li se výroky, které nebyly vůbec proneseny, jako ten můj v tvém dopise Esovi z Břeclavi — tím spíš, jedná-li se o kamaráda. Nemá-li někdo pravdu — jako Eso v tomto případě — nemusí proto ještě jeden druhému nadávat, tyhle manýry je lépe nechat měšťáckému tisku. Zdraví oba
Franta Tundra.

Montéři jsou surovci, utahují matky.

TORNY US KČ 30. — V minulém čísle bylo omylem uvedeno Kč 16.—, což tímto opravujeme.

LUDVÍK VIDLAŘ,
Brno-Zidenice, Kuldova 1900.

TORNY čsl. KČ 10 —

Upozorňuji tímto na skautskou prodejnu v Praze II., Petrákové nábřeží, kde možno dostati veškeré potřeby pro trampy, iakož i úplně nové US torny.

- Míla prej dostal streleckej vodznak?
- Neblbni, poplivanej!
- Ba jó, von strelil rotákovi boty.

Hobard.

franta tundra:

akáty voní . . .

akáty voní v ulicích beznaděje kalvarní cynických slov žebrácký večer srdce nezahřeje vzpomínkou na domov

nocí svým tichem tě přikryjí zahrady falešné exotiky tuláckou vášeň zabijí skleněný nářek smutné harmoniky

v obilí hoří rudý květ barevná vůně červenových luk ztracenou cestou vracet se zpět plachtivým smichem božích muk

**Moraváci,
haně pište ihned,**

**co soudíte
o celostátní
slezině**

zástupců osad!

Pražský

T. O. V.

červen 1931

MALÝ OZNAMOVATEL

(Slovo 1 Kč. — Pro předplatitele a příspěvatele 70 h. Tučné tištěné slovo dvojnásob. Obchodní inserty i pro předplatitele podle insertní sazby.)

STUDENT SUCHT PARTNER für Deutschland-Wanderung. Adm. d. Z.

CHATU prodám. Značka „Levně“.

CANOE, zachovalé, levně prodám. Značka „Vojna“, do admin. t. l.

KTERÁ OSADA přijme dvě trampky? Zn. „Co by kamarádky“.

RESTAURANT VAIGL, SMICHOV, získal své popularity! Každý pondělí a čtvrtek předválečná zábava!

KOUPÍM PÍSNÍČKY „Ztracené Nadeje“, vyšlé v r. 1925. Zn. „Z. N.“, do admin. t. l.

Nekuřákem

zaručeně ve 3 dnech. Informace bezplatně. R. Steinbach, Karlovy Vary 192 b. Pošt. schránka 158.

KAMARADI, NAVŠTIVTE MĚ! Prodávám dobré gramofony a ještě lepší desky za levné ceny. Nové desky la šlágry 9.90 Kč. Pihert, Praha II., Spálená 15.

STARŠÍ ŠAISTVO, obuv a veškeré odložené věci nejlépe koupíte i prodáte u „Partie“, Praha VII., Belcrediho tř. 40. Ceníky vetešnického zboží zdarma.

MALÝ OZNAMOVATEL OPATŘÍ VÁM VŠECHNO!

CHROMAT. HARMONIKY, havajské kytary, housle, mandoliny, veškeré hudební nástroje dodá výrobce H r n e e k, Dejvice, Na Hutích č. 3.

KOŽEŠINY, VŠE PRO SPORT. Nejlevnější nakoupíte u SUNKOVSKÝ, Smíchov, ul. P. Švandy.

CHATY — rozpočty — dříví, dodá ing. Josef Saxl, Praha VII., Přístav. Telef. 255-03.

STŘEDISKO TRAMPŮ — Bartůnek, Měchenice.

Osadní pošta.

Kamarád Mach! Vrat vypůjčené ihned rekomando, jinak nepřijemnosti pro Tebe i mne. Karel.

In memoriam!

Dáváme na vědomí všem severským klukům a holčákům, že našeho společníka „Kolegu“, kdož jej znal, přešlo nám auto pašourské u Mostu. Zbyl nám z něj pouze obojek a známka. Šňura, Bedár, Jerry. Čudrajci se s. s. r. c.

Hošouni!

Bude vám snad známo, že existuje již drahý čas pražská osada „Red Boys“. Tedy naložte se svým osadním názviskem tak, aby snad v budoucnu nevzniklo nedorozumění. Ahoj! Za „Red Boys“ Jerry.

Kamarádu Partyzánovi!

Děkujeme Ti za prohlášení v jednom z minulých čísel „Trampa“, v němž paviš, že v naší osadě „Rudá Tajga“ jsou „správní kluci“, kteří Vás tři skoren. 14 dní krmili a o Vás pečovali (tj. dva slova). Děkujeme Ti ještě jednou, neb již se ukrutně těšíme, jak osada naše (respektive my) stane se eldorádem takových trampů, kteří si udělali z čudraření dosti lehké životní povolání. (Jerry z Budvaju a j.) Ti „správní kluci“, jak s nás nazval, nejsou však tak hloupí, aby nepoznali dobrého trampa-kamaráda od trampa-vyžírky. Tolik píš jen k vůli jasnu, pro druhé imenované, aby nás návštěv svých užítíli, neb naši „správní kluci“ by byli nuceni, s nimi „správně“ naložit. Zde panuje heslo: Pro dobrého kamaráda vše, slinákům od hloba výše! Za „správné kluky“ z Rudé Tajgy: Joe.

Boa Rose ve Francii.

Boa Rose ozvi se! Jsem v Marseilli a něco se mi přihodilo. Potřeboval bych tě, ozvi se na konsulat. San Diego.

Do Le Mans, Francie!

Děkuji tímto všem kamarádům z osady „Pendrek v trapu“, zvláště Tondovi, Lele-rovovi, Rubášovi, Mužíkovi, Hřívovi a všem, za opravdu kamarádské přijetí a rozloučení, kterého se mi dostalo po čtrnáctidenním pobytu u imenované osady. Věřím, že jsou ještě kamarádi. San Diego.

Osadě Hawai v Hostonicích!

Kluci, vzpomněli jsme si na vás teprve teď po měsíci. Posíláme vám bolestně Ahoj! Franku, šerife, groč i napsal do Ostravy? Odpouštíme. Jistě v tom něco bylo. Co vaše práce? Myslíme, že nazahálíte. Tedy: Ahoj a do padasů... Uplakaný Bob a Flink.

Do Plzně, Rokycan a okolí!

Kamarádi! Spojené osady trampů v Radnicích a okolí pořádají v sobotu 22. srpna velký potlach v sále host. Jardy Šnajdra ve Sv. Kříži u Radnic. Na programu: zpěv, psina, kanada atd. Kluci ze z Plzně, Rokycan, Doubravky a okolí, přicundrejte všichni dojednoho, at ten náš pašoury zamouřený kraj pozná, co je nás tady správných trampů.

Přijďte všichni, chrápandu opatříme, pitíva za prachy dost k dostání a laciny.

Případně deky a celty s sebou! Za spoj. osady radnické: Pepek. Redakci „Trampa“ hřimavé Ahoj! Sherif Pepek.

Ahoj Benešove!

Promiňte, že jsem nepřišel. Zemřela mě sestra. Pište. K. Kubásek, Smíchov, Radlická 2.

In memoriam.

Černoušek z Údolí Ticha.

Zalétla k nám do Údolí smutná zvěť, která nás všechny bolestně překvapila. Nechtěli jsme ani věřit, že ty drahý kamaráde jsi odešel do Údolí Věčného Ticha, ale smuteční vlajka na stožaru mluvila příliš jasně. Zlá a nemilosrdná nemoc převala nit Tvého mladého života a připravila nás o jednoho z nejlepších kamarádů. Dotlouklo Tvé zlaté srdce, bijící s láskou k osadě — bijící pro les a kamarády. Tvé nezištné kamarádství získalo ti úctu nás všech. Až v sobotu budeme zalovali stromům, že není již tebe — posvátné ticho Údolí, které jsi měl Pepku tolik rád — bude nám jedinou odpovědí. Věřme, že ani tehdy nebudeme se cítit opuštěni, neboť všichni budeme prodechnuti posvátnou myšlenkou, že žije mezi námi duch našeho nezapomenutelného kamaráda s dobrým srdcem a opravdového trampa černouška. Praha v srpnu 1931. Hocky.

Kluci.

buďte tak dobrý, kerej z vás nám vymění stran za kvrtaru? Mimo to hledáme podílníka, dobrého kluka na stavbu chajdy. Kamarádi, kdo je zájemce, pište nám do redakce. Jerry.

Bohošů!

Vrat se ihned domu, nemá-li peněz, piš si, zašla ti je. Rudolf tě potřebuje. Viš že nemá u sebe žádné listiny, vrat se, než bude pozdě, jsi hledán, byl jsem nucen, neb nedáváš o sobě vědět. Tvůj otec Alois Vávra, Strakonice, Heidukova č. 450

Osadě „OAHO“ v Jindř. Hradci a všem osadám na českomoravské vypunilně! 15. a 16. srpna děláme menší slezinu na Brtničce u Přinělkova (u Jihlavy). Dostav se kdo můžeš!!! Hradecký, moje adresa je v redakci! Franta, za Osamělou Hvězdu.

Klukům z „Rudé Tajgy“. Písek!

Kluci, čta o vás v „Trampu“. Vzpomínám na vás. Je to už dlouho, co jsem se odčundral z Písku na vždy, ale vzpomínám stále. Smetl-prach, Solánov, Údolí Stratižení a vy kluci, jste mně přirostli k srdci. Kluci, iménem žateckého, trampského triumvirátu vám navrhuji, abyste si udělali čundr na chladné sever a staveli se u nás v Zatici. Ptejte se na mne na poště, anebo napřed pište! Sám se na tak daleké čundr vydat neřžu. Bibá služba a dovolenou sem už počundral. Můj spolutramp Pupkác vás taky moc srdečně zve, tak se koukejte vobíjet v plnej kráse a spanilosti. Za duumvirát Pupkác a Pindour, vám vřívám svoje Ahoj! Kdysi Černej Medvěd, mohykánskej náčelník, nyní Pindour, hnusnej bolševickéj tramp.

Růžo Jančíková.

Tady ti odepisuju na tvůj článek o muži v šněrovače v 27. trampu. Po přečtení jsem chvíli uvažovala a výsledek toho byl, že by jsi si zasloužila zlatou medailu a nebo něco podobného za svůj šlechtný čin. Jakou ubožkou byla tvá obět, když si si k vůli zmračenému tátovi odřekla tři cigarety a na konec si se odhodlala ten den nekouřit vůbec. Bud seš prachová holka, která neví co s prachama, anebo si jedna z těch tisíců, co kouří z hloupý frajeřiny, kopíruje od „lepších dam z nobl společnosti.“ Možná, že některá kouřící dívenka mně odepíše, že s nemůže odyvknout, nebo že jí to doktor nafidil, odpovídám předem, že je to blať. Věř mi, Růžo, poikám-li v lese takovou vycmrdlou kouřící holku, dala bych jí jednu podle chutě, až by se jí dělaly bubliny u nosu, a to by měl udělat každý kluk „majitel kouřící.“ Kouření patří k řemeslu jistých ženštin, a nejen já, ale většina nekouřících, i kluků zařazuje milovnice cigaretek mezi ně. Někdy taky nespravedlivě. Odřekni si kouření každý den a za ty tři koruny, co denně prokouříš, kup chleba a dej to některý rodině, kde mají děti a táta je bez práce. Pak se nebudíš muset bát, že vypukneš v piáč nad svou „ubohou nemohoucností“. Neber si to jako kázání náky starý panny, nýbrž přátelskou odpověď kamarádky-proletárky. Zrzavá Maud.

Huronský Ahoj

volají kluci T. C. „Ocelové přímído“ kamarádu Irčanovi a kamarádce Zdeně k jejich vepnutí do stavu manželského. Brunevkův sál „Na prádle“.

Bez „Trampa“ ani krůček.
Redaktor „A-Zetu“, Šantrůček.

V tramských chatách zlodějově pátrají po zlatu.

zasláno

Onldo Marla Medek:

Nadšením nám planon ilce

Nazdar naší republice!!

(Volně přeloženo z časopisu: „Pět neděl v baloně“.)
(Za zaslána redakce neručí.)

Přide. do vosady masňák v civilu. Prej sem taky tramp.

Kluci se smějou: Jakej tramp, dyk máš frak a žlutý boty?

No jó prej, já sem tajnej tramp!
Výr.

„Prosím vás, proč se ten rychlík tak strašně třese?“
„Ale to nic není, to v první třídě lede pan ministr Meissner na schůzi!“

„Ten grog bude moc silný.“

„No, tak upij trochu koňáku, než tam dáš vodu.“
— šefe—

Psalí jsme již několikrát v našem listě o vykrádání tramských chat. V posledních týdnech však zdá se, že řádění zlodějů vyvrcholilo. Z celé řady míst docházely četnictvu zprávy, že v chatách bývá všechno rozházeno a přehrabáno, ba že bývají chaty prosíděny do posledního koutku. Četnictvo přes všechno úsilí nemohlo přijít pachatelům na stopu. Posléze se rozhodlo četnictvo, že použije k pátrání policejního psa. A tu došlo k překvapivému odhalení. Jsouc vedena bystrým zvířetem, překvapila četnická hlídka tlupu podezřelých individuí, která tábořic v lese zběsile hulákala a připljela si z kolků. Na výzvu četníků pobudové se dali bez odporu zatknouti. Po krátkém výslechu se přiznali, že slídili ve všech chatách, hledajíce tam zlaté kostky trampů. Na podrobnější dotaz nedůvěřivého strážmistra, o jaké zlaté kostky jde, odpověděl vůdce bandy, že běží o ony zlaté kostky, které má každý obezřelý, chytrý tramp ve svých zásobách, a že prý si jednou i oni chtěli pochutnat. Je ovšem známo, že zlatá kostka Tramp je výborná věc. Stačí půllitr vroucl vody a po vhození kostky je ve chvíli výživná, lahodná a slazená káva hotova. Pobudové asi na konec budou soudem osvobozeni, neboť se omluví, že jednali z „neodolatelného popudu“, z touhy po výborné kávě. Přes to však jest pravděpodobné, že v tomto případě šlo spíše o svévol, než o to, že by si jiným způsobem nemohl zlatou kostku Tramp opatřit. Vždyť je úžasné levná. Máte-li na př. chuť na kávu ze žitovky, přijde Vám půllitrový hrnek lahodné kávy na padesát haléřů. Kostka na jemnou zrnkovou kávu je za osmdesát haléřů. Kdo pak dává přednost silné zrnkové kávě, koupí si zlatou kostku Tramp za jednu korunu deset haléřů.

OBUV

pro veškerý sport, jako kanadky, lyžáky, bruslařské, do boxu, tretry, kopačky a moderní obuv
la jakosti Josef Tomáš, Praha II., Vyšehradská
Vám dodá třída č. 4.

Při odvolání na tento insert sleva.

TOMÁŠ

Kapesní exportní HELLADA

do koupališť
na cesty
na letní byt
na weekend
na skauting

NA TRAMPING TRVALOU

Rozšířili jsme obchod,
zavedli nové stroje,
zdokonalili výkon
a slevili jsme
TRVALOU ONDULAC. NA Kč 25.—
Holivay „TEMPO“, Žižkov, Husova tř. 3.
Filialka: Malá Strana, Nerudova ul. 17.
Než vejdete, pozor na firmu!

Starší šatstvo, obuv

a veškeré odložené věci
nejlépe koupíte a prodáte

„PARTIE“

PRAHA VII., Belcrediho tř. č. 40.
Ceniky vetešnického
zboží zdarma.

„Tramp“ vychází týdně. — Jednotlivé číslo 1 Kč. — Předplatná ročně 42 Kč, půlletně 24 Kč, čtvrtletně 12 Kč. — Majitel a vydavatel Tramské vydavatelské družstvo v Praze, zaps. spol. s r. o. — Redakce a administrace Praha I., Rybná čís. 23. — Telefon 606.33. — Tiskna a expaduje „Rota“, akc. spol., Praha I., Lillová ul. 13. — Za redakci odpovídá Géza Včelička. Novinová sazba povolena č. 290.458/VII-1930.

Já se po vás opičím!

marko polo:

zmoudření básníkovo

*Sněhové vločky plují na sever
těl žlutých činžaků se nebe dotýká,
nač čekat u dveří, nejbližší klíče ber,
kdo dříve přijde, dříve odmyka.*

*Kolotoč času slunce otáčí,
i nejsilnější zbrojnoši se otáčejí s nim,
pod starou skořápkou se nová vytlačí,
ma slova dozrají a jimi dobásním.*

*Zmoudřel jsi, básniku, třeba si nejsi jist,
v růzovém hedvábí si verše vytlskní,
svůj příběh dokončí, své milé dej ho čist,
svůj příběh dokončí. A zapomeň ho s ní.*

Honza Red Evening.

Ahoj Athabasko!

forbáth imre:

sirény

Marné jsou pestré svátky, marný je důstojný povyk,
marné jsou stráže ve svátečních šatech,
marná je ztřeštěná hudba a horečka fečníků:
dnes býti člověkem není slávyhodné!

Vidím hrozné tlupy žebráků
jíti v procesí do nekonečna. Z pradávných ran teče krev.
Vyschlá nemluvína na rukou matek
a chorého proroka, jenž slibuje lepší časy.

Jen hanbu, hanbu, a shrbené ponížení!
Choroba smutku a zkázy mne trápí.
Záplatané žití! Jen potupa žebráckých hadrů
jež člověk přes tisíce let nosí.

Do boje volající trubky trhají vzduch:
třebas to je poslední lidský rod,
a, což bledá pýcha popírá:
staly se chrámy chudými na bohy,
svět je roztržená rána, z níž teče krev a hnís.

Leč sirény dolů a továren hučí
nahý zpěv práce,
jenž z potu a ze slz, bolestně se trápí
se zdvihá do černých nebes a křičí: stačí!

Přel. Jandíková.

VYUČOVÁNÍ NA DÁLKU
SE SVÝMI KAMARÁDY NĚMCI
BUDETE MLUVITI NĚMECKY,
s Francouzi francouzsky a s Angličany anglicky.

Najeden však to nejde. Musíte se trochu k tomu připravit. Nebudete však přece chodit do školy, když v přírodě je to tak krásné. Věnujte proto několik korun na „Vyučování na dálku“. Dostanete do rukou 24 malých sešitků, které můžete snadno vzít s sebou. Z těchto sešitků se učí velice dobře. 3990 účastníků kursů se učí nyní pilně die této metody, která má výhody vyučování ústního s vyučováním písemným. Budete Vaše pochybnosti a naučí Vás nejen mluvit, nýbrž i číst a psát. Tato metoda francouzštině a němčině se naučíte již za 720 hodin. Nemusíte zbytečně namáhat mozek. Vše jest podáno tak jasně a pochopitelně, že tomu porozumí každý i ten, kdo se cizí řeči nikdy neučil. Školné za celý kurs sestává z 24 lekcí s obrázky, včetně porta a zaslání lekcí, jakož i všech oprav a vysvětlivek, poplatku za zkoušku a vyhotovení vysvědčení, při placení nařednou pouze Kč 250.—. Školné lze spláceti též důlečně ve dvou splátkách po Kč 140.—, aneb dokonce ve 13 pravidelných měs. splátkách po Kč 25.—. Pro členáře tohoto časopisu, kteří se přihlásí nejdříve do 15. srpna t. r., poskytneme zvláštní 20% slevu. Obětujte dolejší kupon, odstříhnete a zašlete na adresu: „Vyučování na dálku“, řed. Ing. V. Kobylského, Praha II., Václavské n. 23-T. Stačí též korespondenční listek.

Zde odstříhnete!

Zašlete mi úplný zdarma a nezávazně prospěit a ukázkou lekcí německou - francouzskou - anglickou. Neodíe se škrtněte.

Jméno: .....

Zaměstnání: .....

Místo: ..... Pošta: .....

Sport Lesalov

PRAHA II., Vodičkova 23.
Hlavní sklad americké hygienické obuvi trampské, značky „Hood“ — od Kč 19.—, a veškerých potřeb pro tramping a camping.